

-1-

10. februar 1942.

Krigsoversikt.

Det nye året har bragt alvorlige tilbokseslag for de allierte. I det fjerde Østen faller støttepunkt etter støttepunkt, og det viktigste: Singapore er alvorlig truet. Det var kanskje ventet, men sammenbruddet av offensiven i Nord-Afrika, som var Englands ørste store krigsinnslag siden mai ifjor, var ikke ventet. Det standsningsvile lenger enda myte godt av sine langvarige forberedelser og hvat de som oftest har anledningen til å ta initiativet. Det er heller ingen tvil om at tyskerne og japanerne på mange mitter er overlegen i raket, gjeldende strategi, det gjelder ikke bare den kensnidsleie ofringen av vanskely, men også i herveddømmet over krigskunstens finnes r. Japanernes organisering av det omfattende angrepet har ført, og at tyske panserdivisjoners duelighet i ørkenkrig har i høy grad overrasket ørekjemmene.

Ditaturstatene kan ennå gjøre store eroberinger, men muligheten for å erobre England og USA kommer ikke nærmere, og vi må se utviklingen i virkeligheten like langt. Dares kamp er blitt en defensivkrig, et kappløp for å sikre seg de sterkest mulige forsvarsstillingene når de alliertes offensiv kommer. Etter nederlaget i Sovjet-Samveldaet har aksemaktene ikke lenger noen mulighet for å skaffe seg nye ressurser, deres krigsinnslag og krigsproduksjon har nådd høydepunktet, mens de militære, økonomiske og innrepolitiske vanskene vokser hver dag. De kan sikre seg strategiske fordeler i tia som kommer, men de kan ikke hindre de allierte i å skape en helt overlegen krigsmaskin. Ved slutten av 1942 vil de allierte ha 150 - 170,000 fly, ti millioner ton nye handelskip og en krigsflåte som vil vere suveren på alle hav. Om et år vil USA ha 9 millioner mann under våpen, dessv 2 millioner i flyvapenet. England har ca. 2 millioner mann som ennå ikke er satt inn i kampene og som ikke trenges til forsvar av ørike, dessuten 1 million mann i Den nære Orient som holdes i beredskap til forsvaret av oljekildene, og i India ytterligere 1 million mann som bare til en viss grad er satt inn. I Sovjet-Samveldaet gar 4-5 millioner velutrustede soldater ennå ikke vært i kamp, i Kina står mangfoldige millioner som bare venter på vapen, og etter den positive holdningen som de indiske nasjonalistbevegelsen inntar, byr også India på enorme ressurser. Krigens utfall er spikret fast, men en skal være forsiktig med å sni om varigheten. En krig som spenner over hele kloden er ikke avviklet på en natt. De allierte kan ennå tape betydelig terron, men ingen ting ville være verre enn om hovedoffensiven ble innledet på et for tidlig tidspunkt. Sovjet-Samveldaets ypperlige strategi bør kunne virke stimulerende på alle utilmodige. Under alle pikjenningene har russerne spart sine hovedstyrker. Selv ni blir de fremdeles stiende øst for Volga inntil tidspunktet for den store offensiven er inne, f.eks en gang i løpet av høsten.

Om Tysklands krigsstyrke i dag vet vi virkeligheten meget lite, men vi må framfor alt vokte oss for i undervurder den. Uten tvil er det mangel på folk til armen og til krigsindustrien som reiser de største vanskene, og over hele Europa gjør tyskerne ni fortvilte anstrengelser for å redde situasjonen. De treffer alle forberedelser til tvangskirering av arbeidere fra de okkuperte land. Det blir meldt at tsjekkiske skolebarn blir sendt til krigsproduksjonene i Tyskland. Det er dessuten truffet avtale med Vichy-regjeringen om arbeidskraft fra det uokkuperte Frankrike. Göring har sannsynligvis hatt hell med seg hos Mussolini når det gjaldt å skaffe flere soldater til Østfronten. Men i Ungarn, hvor den tyskfiendtlige stemmingen stadig brer seg, har hverken Rippentrops, Cianos eller Keitels besök kunnet bevege Horthy til å lese nye soldater til Østfronten. Spørsmilet er nå blitt løst ved at 200,000 rumenere fra ungarsk Transsilvania er blitt sendt av gilde. Dette har imidlertid ikke vakt begeistring i Romania, der generalstab-

sjøen og hans næstkommanderende er sitt av som protest mot at flere russiske skal sendes til fronten. De råkneste tapene gir alt opp i 200 000 falne. I Bulgaria er sveret på de tyske kravene avgjort nei, og regjeringen frykter for en krigserklæring til Sovjet vil føre til revolusjon.

Det kan ver av interesse å peke på at Fritz Todt er den tredje av Görings venner som er omkommet ved flyulykke i løpet av de siste måneder, mens ingen av Himmlers venner er omkommet. De to andre er Udo og Mölner. Todt kunne i den siste tia ikke i samme grad som før slise seg i Hitlers velvilje, mange av hans verv var tatt fra ham, og gitt til utsorgede Himmelferkreaturer. Si meget er i hvert fall sikkert at SS. har en stadig voksende makt, i armene og i administrasjonene. Overalt gjører det. Hitler kan ennå rette et nytt, voldsomt slag mot England men det vil bli det siste. Hva England ønsker på kan en ikke vite noe om, men alt tyder i hvert fall på at det spørres på flyout til en kraftig, konsentrert innsats.

Østfronten.

Det har vært relativt få nyheter fra fronten den siste uka. Voldelige snöstormer har hindret større operasjoner, og russene erklærer at de er ute med i forberedelse nye angrep mot Smolensk og Dnjepr. Alle lokale tyske motangrep er slått tilbake, og den russiske framgangen fortsetter. På Moskvafronten har russerne flere steder nådd fram til frontlinjen fra før oktoberoffensiven, og på sørfronten har det samme skjedd i en lengde av 200 km. Ubekrefte rykter forteller at Hitler har flyttet sitt hovedkvarter fra Minsk tilbake til Warsjava. På hele Leningradfronten foregår det hårde kamper, særlig vest for byen. Det russiske kavalleriet spiller her en framtredeende rolle, og det blir meldt om at betydelige tyske avdelinger er isolert og trues med tillintetgjørelse.

Smolensk er direkte truet ved angrep nordfra og sørfra. Russene rykker fram i retning av Vitebsk og stirrer nå 110 km. fra denne byen som ligger bare 50 km. fra Smolensk. Det pågår hårde kamper om det viktige støttepunktet Rshaf, som nå er fullstendig omringet. Hitler har gitt ordre om at denne byen skal holdes for enhver pris, og forsikringer prøver fortvilet å slå seg gjennom. På veien Moskva-Smolensk stirrer russerne nå 20 km. fra Vjasma.

I området mellom Orel og Charkov foregår det bitre kamper uten at det hittil har lykkes russerne å vinne ytterligere terren. Det er åpenbart at tyskerne legger stor vekt på å holde de viktigste støttepunktene her for derved under føroffensiven å muliggjøre en omgående beveggelse rundt de russiske styrkene i Donets-dalen. Lenger sør rykker russerne fram mot Dnjepr over stadig bredere front. De nærmer seg Poltava fra sørøst og dermed jernbanen som fører vestover fra Charkov. De tysk-italienske styrkene som holder Stalingrad praktisk talt omringet. Tyskerne har mistet en stor del av sine beste élitetropper på sørfronten.

Kampene er foreløpig vesentlig av strategisk betydning. Tyskerne sparar systematisk på sine folk, og det er relativt små russiske styrker i aksjon. En skal derfor ikke overvurdere betydningen av den russiske framgangen. Avgjørende begivenheter kan først ventes til våren. Lykkes det russerne i å rette ut buen ved Vjasma, er farens for Moskva fjernet, og lykkes det dem videre å jage tyskerne ut av Kursk og Charkov, til Dnjepr, vil muligheten for et framstøt mot Kaukasus være meget strekt redusert. Men selv om dette ikke skulle lykkes, har russerne nå langt de største reservestyrkene, som skal settes inn når tia er inne til en offensiv av virkelig store dimensjoner. Den versjonen at russerne når som helst kan stå i Berlin er nærmest av humoristisk art. Det er viktig nok det som er skjedd: at russerne er i stand til å dempe opp for den tyske invasjonen, selv om de nok kan bli nødt til å trekke seg noe tilbake. Krigen på Østfronten er tapt for tyskerne.

Middelhavet.

Det kommer framdeles meldinger om at store tyske krigsstyrker koncentreres langs Middelhavet. Pilitelige opplysninger sier at det fins minst 5000 tyske fly i Sør-Italia og Sør-Hellas, detske ubåtene trenger i stedig storstilling i Middelhavet, på Peloppones står sterke tyske elitestyrker, og et stort antall transportskip trekkes sammen i aksakontrollerte havner. I Tyrkia kan det spesielt skjellig utover i anledning av de forestående begivenheter, og de britiske styrker i Syria og Palestina er blitt forsterket. Bombenafferen i Tangor i spansk Nord-Afrika, som bevislig var arrangert av tyskerne, kan føyes til den rekke av provokasjoner som skal tvinge spanjerne til brudd med England. Historien var så gjennomskuelig at den i virkeligheten fikk den nöt-satte virkning av det tilsikte. Selv innen fascistenes rekke i Spania blir den tysk-fiendtlige stemningen stadig mere uttalt, jo mere tyskerne presser på for å tvinge Spania inn i en ny ødeggende krig. Det foregår for øyeblikket forhandlinger i Madrid om en felles spansk-Portugisisk oppstean i tilfelle av en tysk aksjon, men det er naturligvis mørkvis tvilsomt om slike forhandlinger kan føre til noe resultat. I fransk Nord-Afrika griper stemningen for de Gaulle stadig mere om seg. Dette har vakt utover i Vichy, og i England regner man sannsynligvis med at Vichy ikke vil gjøre ytterligere innrømmelser til tyskerne.

Aksestyrkenes framrykning langs kysten av Cyrenaika har fortsatt gjennom hele forrige uke, men det er nå inntrådt en stillstand i kampene. Inne i ørkenen sør for fjellkjeden holder engelskmennene fremdeles sine stillinger, noe som betyr en viss trussel for aksestyrkene. Fronten går nå fra et sted 20 km. vest for El Gazala over det viktige knutepunkt El Mikili til Msus som ligger 100 km. sørøst for Benghasi. En liten tysk styrke har rykket sørøstover fra El Agheila og har gjen-erobret oasen Audchila. Det innrømnes nå åpent i England at den tyske offensiven kom som en fullstendig overrakselse, og at engelskmennene av den grunn led betydelige materielle tap, og det ser ut til å gjøre seg en alminnelig frukt gjeldende før at hele Cyrenaika igjen må oppgis. Forøvrig treffer de allierte nå alle forberedelser for det tidspunkt da stormen skal bryte løs, og koncentrerer derfor sine styrker ved de mest livsviktige punktene. Det kan ikke lenger ha vært tvil om at tyskerne nå forbereder sin hittil kraftigste offensiv i Mid delhavet.

Stillehavet.

Natt til mandag den 9. februar lyktes det japanerne etter en ukes vol-somt artilleri- og flybombarement i få fotfeste på Singaporeøyas nordvestlige kyst. I de siste dagene har de kunnet utvide dette området som de holder langs Johore-sundet, og de har rykket noe sørover langs jernbanen til byen Singapore. Disse japanske resultatene har virket sterkt nedslende i de allierte land. Det står utvilsomt ganske store allierte styrker på øya, men det har ikke vært mulig i løpet av kort tid å reise tilstrekkelig sterke forsvarsverk mot Johore-sundet, hvorfra en tidligere ikke hadde regnet med angrep. Det hadde dessuten lyktes japanerne å sette samtlige flyplasser på øya ut av funksjon, slik at engelske jagerflyene var nødt til å bruke flyplasser på Sumatra som basis.

En seier her vil styrke japanernes stilling meget betydelig. De vil da kunne bekrække helt det Sør-Kinesiske Hav og unhindret kunne overføre store styrker til Sumatra og Borneo. Et japansk herredømme over disse øyene vil gjøre situasjonen meget vanskelig for de alliertes hovedstøttepunkt, Java. Dessuten vil en erobring av Singapore tillate japanerne å samle større styrker i angrepet på Burma, som sannsynligvis kommer til å bli den viktigste krigsskueplassen i Det Fjerne Østen. Her har japanerne ikke hatt noen framgang den siste uka. En oppsikt-vekkende beurting av situasjonen er inntrådt ved at det store indiske nasjonalpartiet spesielt har gitt innngang for kampen mot ditaturdiktatnene, og ved Tsjang Kai-sjeks besök i Delhi, der han konfererte med nasjonalistpartiets fører Nehru om felles forsvar mot japanerne. Nehru og

en rekke andre nasjonale førere har hatt meget innflytelse på slike forbindelser, og dette er delvis bakgrunnen for den mere aktive stilling til krigens som om noen tid utvilsomt ville bli av stor betydning. Kinas og indre tøller tilsammen 300 millioner mennesker, og disse veldige menneskeresursene vil komme til å spille en viktig rolle i krigens avgjørende fase.

Ellers fortsetter de japanske angrepene over hele det sørvestlige Stillehavet. Fra Kina melder om en ny kinesisk seir i øst fra Kanton, der byen Hveitsjau nå er på kinesernes hender. På Filippinene har de amerikanske styrkene slitt nye japanske angrep tilbake.

Som vi bebudet her NS. fikk mandat av tyskerne til å øke terroren mot den norske fronten, først det ikke er mulig å oppnå noe så frivillig-khetsas vei. Den første forsøk foreligger nå i form av "forskrivingen" om en norsk Hitler-Jugend gjennom N.S.U.F. Og om tvang organisering av lærerne i Lærersambandet. Flere ligeledes tiltak er på trappene. Sitter hvort som de kommer skal vi ta stilling til dem.

Hva lærerne angår, vil de neppe få høve til å ta noe standpunkt til medlemsskapet. NS. vet hva sværet ville bli om det skjedde. En må ut fra at lærerne simpelten vil bli innrullert alle som en, og kontingenstenen vil sannsynligvis bli ordnet ved tvangstrekk i lønn. På denne måten kan NS. lage sin masseorganisasjon. Men lærerne på sin side har to klare oppgaver: Den første er å sørge for at Lærersambandet blir en godt organisasjon like fra start (som t.eks. Legeforbundet har vært det). Den andre er å holde absolutt fast front når det gjelder selve skolearbeidet - der kommer hovedslaget til å stå, og der vil det heller ikke bli firt.

Like klart er det at det kyniske anslaget mot barna gjennom "Stang-Jugend". må møtes med all kraft, hvorledes enn tiltaket fremmes. Fremgangsmåten vil være gitt når det blir klart hvorledes NS. akter å realisere sine forbryterkse planer.

Ellers kan man vente "Fredsslutningen" med Tyskland i meget nær fremtid. Vi finner ingen grunn til å ofre pliss på begivenheten.

+

Den 1. februar - "Norges største höytidsdag" - rettet NS et av sine groveste anslag mot den norske kirke og kristenfolket i Norge. I Trondheim ble Dømkirken etter krav fra NS stengt for domprost Fjellbu til höymessen som stedet ble gjort til et propagandamøte for NS med forrederen Blessing-Dahle som "Forretter". Da domprost Fjellbu ville holde höymessen senere på dagen, og folk strømmet til, gikk politi på med köllene. Bak disse opprørende begivenhetene stod Kirkedepartementet. Nidaros biskop, Stören, har sendt departementet den skarpeste protest der han bl.a. framholder: Gudstjensten ved Blessing-Dahle var ledd i et politisk program. Da domprost Fjellbu ville holde den ordinære höymessen kl. 14, hadde en tallrik menighet fylt hele den øvre delen av kirken, men politiet under ledelse av politifullmekting Lindheim grep inn, stengte dørene og forbød flere å gå inn. Politiet handlet etter beskjed fra NS lagfører Prahl Pettersen som igjen hadde orde fra byråsjef Sølberg i Kirkedepartementet. Biskopen sökte å berolige folkemassen utenfor kirken og ba den gå hjem. Bak de stengte dørene forrettet så domprosten höymessen. Biskopen mottok senere et telegram der det het at gudstjenesten (höymessen) "ble avlyst etter kirkeministerens ønske da den var oppfattet som en demonstrasjonsgudstjeneste likeoverfor festgudstjenesten kl. 11." Biskopen sier i sin henvendelse til departementet: "Jeg må som Nidaros biskop nedlegge den skarpeste protest mot at politiet på grunnlag av en telefonamtale med en byråsjef i Kirkedepartementet går til et vissnok uhørt skritt som å söke å hindre avholuelsen av en gudstjeneste og hindre menigheten i å komme inn i kirken. - Jeg finner det helt utenfor den også av Kirkedepartementet benyttede alminnelige

administrative freigjørmidler at man avlysser, dvs. forbryr en guls-tjeneste gjennom politiet - med en politisk organisasjon som mellom-leud, uten at hværen biskopen eller vi kommende prest blir gjort be-kjent med det fra Departementet selv. - Hvis Departementet ved denne leilighet hadde satt seg i forbundelse med biskopen, vilde man sikert kunnet unngå de oppsiktvekkende tiluringsses som nu fant sted og som har skapt stor bitterhet blandt byens befolkning. Jeg tør vel også si at uten min riell ønske i det kritiske øyeblikk på den kirkegården, ikke saken blitt langt alvorligere for politiet." Ripende var folketets holdning atehor kirken. Med uniforårt politi omkring seg stod "Vår Gud han er sifasten borg" fra folkemarsjen, sien "Guds signe vilt dyre færeland" og "Ja, vi elsker." "Gud. H rge" ful stoppet.

+

Terbovens "amnesti" er som en kunne vente en gruselig krysikk h u n a t det norske folk og framfor alt mot de han tror var nordmenn i fengsler, og konsentrasjonsleire og deres forbrente. Intil i dag har vi bare mottatt melding om en forsvinnende liten gruppe fra før vil bli løslatt med det første. Siden "amnestiet" ble offentliggjort har bunnar-vis av mødre og barn - som ikke kjente nazistenes gruselighet til børns - gitt i høg og særlig, om de ikke skulle se sine kjerber igjen. Den "gave" de istedet fikk, var en beskjed om at forbudt mot besök og pakker til fangene på Grini var forlenget til 15. mars. Slik ser Terbovens "höysinn" ut. Vi kaller det hjertelighet på norsk.

+

En rekke store brukerfører vil bli stanset her i landet av tyskerne i nærmest, idet man oppgir et råstoff- og ørenselsmangel som grunn. Arbeissutansen vil ramme sjokoladefabrikker og tobakkfabrikker, således Fr.ia og Pottsrö, og det er grunn til å frykte at også pairindustrien blir rammet.

Nirken samtidig vet at tyskerne er i full gang med å hente arbeidskraft til sin industri fra alle okkuperte land, ligger det nærliggende sammenheng i disse begivenhetene.

+

Transportforholdene nordpå og særlig i Finnmark blir stevig slettare. De kysthurtigrutene som ennå går fra Trondheim og nordover krysser Folla og Vestfjorden bare når det er lyst. Rutene er rommelig over-satt, men forsinkelser på omtrent et døgn hører likvel til dagens orden. Passasjerene er vanlig vesentlig tyskere, sivile og militære.

Formentlig for ytterligere å pointere at det er militære utl. fir hurtigrutene nå montert en mitraljøse ombord, og viaene får de 3 mannt til å betjen denne. Hurtigrutene går, som kjent, for tider ikke lengre enn nord enn til Tromsø. Trafikken videre nordover til Krikenes har vært forsøkt operert med snibåter (ishavsskutir eller skøyter.) Så lenge disse tjente sivile formål, fikk de seil unhindret. I en senere tid har imidlertid også en rekke av disse blitt skuttet. Dette har ført med seg at de respektive ruteselskap-helt har mittet opp gi å la båtene gi lengre enn til Honningsvig. Tyskerne på sin side synes nå helt i ha oppgitt å få fram transporter sjøverts lengre enn til Tromsø. M/S "Vardö", som de har leid, har sild des i flere uker ligget rolig i Kirkenes. På grunn av sammenbruddet av kystrutetrafikken på Øst-Finnmark, begynner situasjonen her i bli prekker. En kan ikke regne med å få fram forsyninger landverts, og matmangeln begynner å bli ytterst følelig. Fylkesmannen i Vadsø har da også gjort oppmerksom på at den sorte nød-truer, dersom trafikken på Øst-Finnmark ikke straks blir gjenoptatt. Det må formentlig nå bli spørsmål om konvoiering, men det må det bli myndighetenes sak å ta seg av.

+

Utdannelsen av bataljen Viken av Den norske Legion er nå ferdig og naziguttene skal til Østfronten. Og så? Av det første norske kompaniet som ble satt inn i Ukraine skal det være

mindre enn 15 tilbøke, og disse er puttet inn på de tomme plassene i tyske geledder.

+
En tysk korrespondent til et nyhetsbyri skriver fra Oslo, 28. januar om tippingen at det første gang brøte 700 tilbøre, men at antallet stadig er gitt ned og nå er på 500 i alt. Resultatet av blokkaden er også meget oppmuntrende.
Man får forøvrig stadig nye beviser på hvor upolitisk karaffen er blitt. På alle idrettskurser er Hitlerhilsen obligatorisk. Den nazistiske Oslo Turnforening bevilget 2500 kr. til Legi non og 2500 til ES. Skøytefører Aksel Dæhli fra Hamar har mikt i sving n forfrømt to juniorløbere til senior. Årsaken er at 50 % av seniorløbere, nemlig hirdmannen Finn Hout, skal tilbøke til tjenesten i Den norske Legi og at hirdmann Engestangen ikke kunne løpe klene.

+
Som kjent er det på de norske restauranter to kjøttliser i uka, og ofte er det ikke kjøtt i heller. Men det forbudet innebefatter ikke på sine restauranter i Norge før kjøtt 5 dager i uka.

+
Studentens scrutvalg ved Universitetet har bl.a. til oppgave å innstille ved utdelingen av stipendier. Siste høst sørget NS for i skifte ut de gamle medlemmer med NS folk. Avisene kunne for noen dager siden fortelle at stipendiene nå var utdelt, og at innstillingene fra de gamle scrutvalg stort sett var fulgt av de nye. Det faktiske forhold er at stipendiene bare er gitt til NS. folk. Först og fremst er det utvalgenes egne medlemmer som er kommet i betrakting.

+
V I Bodø er den kjente øvenspesialist, overlege Jonson ved Bodø sykehus arrestert. Mot sin vilje ble han utnevnt til medlem av "bytinget", men på det første møtet protesterte han kraftig mot sin utnevnelse. Norsk ferd: -

I Härstad er 18 nordmenn arrestert for å ha unnlatt å levere inn radioapparater.

V I Narvik er den 60 årige, kjente rådmann Jacob Kuvas arrestert fordi han ikke ville gi inn i NS.

+
Tyskerne rekvirerer stadig flere av de sentrale bygningene i Oslo. Suledes er nå Kirkegaten 14-16-18 samt Sjøfartsbygningen tatt. I dette nye kompleks om Solplassen (ved Regnbuen) tar man nå hele etasjer i bygningen ved siden av de tidligere rekvrirerte og slår hull i veggene slik at man kan gå inn i ett hus og ut kanskje 3 hus bort nfor.

+
V If må gi det norske publikum ubetinget anerkjennelse for striken på Nationalteatret. Kassen har vært på under 20 kroner ved en ofte forstilling. Ni skal opp nazisten Sigurd Eldegards stykke "Fossgrimmen" og eftersom forfitterne har prosenter blir ikke Eldegård ført av det.

På den annen side må vi minne om striken på tyske films. Den er ikke så effektiv som ønskelig skulle vere. Likledes plikter man i spørre om der kjøres forfilm foran ikke blokkerte filmer (Ufa eller norsk propagandafilm) og i såfall venter man til disse ekstrastykker er ferdig før man går inn i salen.

+
Umiduelbart för Rektor Seip skulle settes i mørkeselle på Grini sto alle 600 fanger oppmarsjert i stram givakt. Da Rektor Seip, etter den tyske underoffisers mening, ikke kvikk nok lyttret ordre, slo tyskeren Rektor midt i ansiktet. Fangene kunne ingenstien gjøre. De sto stille og så på. Men hver av dem svor en hellig ed i sitt hjerte.

Da avd. J. B. Bjørt kom til Akershus, før han skulle sendes til Tyskland, ble han ånbragt i en fra før overfylt celle sammen med 9 tyske straffanger. I denne sellen, hvor der var en nesten uutholdelig stank, fikk han de første 24 timer overhodet ikke mat. Da endelig potetsuppen kom, viste det seg at 10 mann hadde 1 en skje i spise med. Likeleues hadde de ett hindkle i tørke seg på. Dette hadde ikke vært skiftet siden oktober, altså 3 måneder.

+

Nazisangerinnen Boja Rønneberg hadde konsert i Oslo før en tid siden. Kritikken var mystisk god, men den var også tvangsbestemt av NS myndighetene.

+

Fra Stockholm meldes det oss (det har forøvrig stilt endel om det i dagsavisene) at revykunstneren Carl Gerhard var blitt "kidnappet" i bil ved Saltsjöbaden. Gerhard er nazihater og har flere utfall mot nazisternes metoder i sin siste revy, og han har derfor fått en mengde anonyme brev fra tyskerne og deres venner med trusler etc. I sin revy i fjor sang Gerhard en vise om "Hesten fra Troja" som ble forbudt etter premieren etter tysk anmeldning. Men Carl så seg ikke. Ved en annen gangs oppførelse kom han inn på scenen og meddelede at visen var "Hesten fra Troja" var forbudt og leste snarlig opp en skrivelse fra departementet. Han tilføyet: "Publikum hører vel at denne skrivelse er oversatt og sikkert også fra hvilket språk den er oversatt." Senere fikk han lov å synge visen med et par endringer.

+